

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ant. Augustini Archiep. Tarracon. De Emendatione Gratiani Libri Duo

Agustín, Antonio

Dvisbvirgi ad Rhenvm ; Arnhemii, 1676

III. De eodem erratorum genere

urn:nbn:de:hbz:466:1-10603

De eodem erratorum genere.

DIALOGUS TERTIUS.

C Antequam cetera dicas, quæ mendosa tibi esse videntur: velim scrupulum auferas mihi de his mendis cogitanti, qua de re cum B. egi; sed cum is aliquid mihi dixisse videretur, postea iterum in eandem incidi dubitationem. A. Quid tandem illud est? C. Quidnam interest, Gratianum pro *Leandro Leonardum*

discrimine. Ex qua observatione illud videtur posse colligi, has Paleas esse additiones non eodem tempore factas ad primam collectionem Gratiani, in margine primum adscriptas, ac nonnullas fortasse ab ipsomet Gratiano, ut sit, inter componendum, aut relegendum: quas deinde librariorum quidam obmiserint, quidam in contextu posuerint, interdum conjuncte cum prioribus capitibus, interdum cum aliquo discrimine. Falsam vero esse illorum opinionem, qui eas contemnendas putant, ex eo constat, quod multæ & in Decretalibus & apud vetustiores Gratiano collectores habentur: quod suis locis indicabitur. (*In meis libris non Protopalea, sed apud Joan. Andr. qui postea Palea, est; apud Faso. Quotapalea Cardinalis, apud Imol. Paucapalea, vel Pocapalea Cardin. apud Card. Alex. Procapaleas.*

DIALOGUS TERTIUS. 27

dum scribere, aut pro *Athanasio Anastasium*?
 Nam cum jus Pontificium tractetur, id æque
 in Leonardo, & Anastasio vim suam obtinebit,
 atque in Leandro, & Athanasio. A. Quid ad
 hæc B. noster dicebat? C. Exemplo ex sym-
 bolo sumpto vim argumenti eludere conabatur.
 Namque dicebat, si quis diceret, Christum
 passum sub Pontico Pilativo; non sub Pontio
 Pilato: non convenire in symbolo fidei crede-
 retur cum catholica Ecclesia; nisi eum rusticum
 fuisse, & imperitum Latini sermonis constaret.
 Atqui in re nihil interfuit, Pontius ille, an Pon-
 ticus diceretur, sub quo Christus passus esset.
 A. Mihi exemplum non displicet. Tu vero
 quid ad hæc? C. Non mihi videtur Gratianus
 aliquid habere cum symbolo commune. A.
 Quid ita? C. Symbolum formula quædam est,
 à qua cadere ne verbo quidem licet, aut syllaba.
 At Gratiani scripta *licet vel tota contemnere*.
 nisi forte verum est, quod ajunt quidam, ab
 Eugenio Tertio fuisse confirmata. A. Malo te
 illa priora credere, quam hæc. Etenim in illis
 unum, atque alterum vitium est: in his de o-
 mnibus agitur. C. Non satis intelligo, quid di-
 cas. A. Tu si Leandrum credas Leonardum
 dici, erras, sed error hic unus est: item unus,
 si credas Athanasium alio nomine vocari: at si
 credas omnia, quæ Gratianus scripsit, Aposto-
 lica

lica esse auctoritate confirmata; multiplex hic error erit tuus, & omnia complectetur hoc volumine conscripta. C. Nunc plane intelligo. Sed quo pacto probas non esse confirmata? A. Tu qui ais, redige in memoriam? Vidistine unquam Eugenij confirmationem? C. Minime gentium. A. Habesne aliquem dicere, qui se dicat vidisse, aut qui ex ea partem aliquam referat? C. Ne hoc quidem. Sed sunt, qui asserant eum confirmasse. A. Sunt etiam, qui id negent. C. Age vero, quid tu dicis ad id, quod initio petebam mihi satisfieri? A. Id, quod dici solet de his, qui glandibus vescuntur inventis frugibus. An si tu puero dederis exscribendam epistulam, quam patri, vel fratri tuo mittere velis: ille tibi multa nomina immutaverit, litteras addiderit, vel dextraverit; & cum illi iratus fueris, & iterum eam describere coegeris: ille hac ratione utatur; nihil inter esse Leander sit, an Leonardus; Augustus, an Augustinus, cum de re ipsa constet; probabisne, quod dicet? C. Minime vero. A. Idem de librorum mendis dicendum est, quod de epistulis. Alii tamen aliis errores præcellunt. Sunt leves aliquot fateor: sed totum hoc genus emendationis contemnere, in humanum, & à ratione alienum esse arbitror. Sed quid ait B. noster? B. Mihi vero hoc ipsum, quod tu ais,
ita

ita verum esse videtur; ut nihil amplius te adde-
re velim: sed ad cetera venire Gratiani mendo-
se scripta. A. Est nobis principio ab inferis ex-
citandus ^a *Belisarius*, qui cum Gratiano conten-
dat, cur ab eo *Guilifarius* dicatur. *Silverius* etiam
Pont. Max. exostulabit, cur *Silvester* appelle-
tur. Admonuit Demochares hoc ipsum de Sil-
verio, de Belisario Contius. Illud ab utroque
male editum est: in *palatium Principis*, pro *pin-*
cis. ^b Anselmus paullo melius hæc refert. Hæc
ex conciliis accepimus. ^c Plura errata sunt in
illis verbis quæstionis tertiæ causæ XXI. Quod
autem

^a 23. q. 4. c. 30. ^b *Ansel. lib. 12. c. 8.*

^c 21. q. 3. c. 1. & 2.

I In Gregoriana editione 23. q. 4. c. 30. hanc
habet inscriptionem. Item objicitur illud Silverii
Papæ ad Amatorem Episcopum. Et postea. Gui-
lifarius patritius noster mandavit. Et in notis. In
tribus vetustis exemplaribus ex quibus caput hoc
restitutum est Silverio (antea enim tribueba-
tur Silvestro) legitur Bellifarius. Sed quia est
initium capitis, non est mutatum. In margine
est. Poly. l. 1. tit. 7. Ansel. lib. 12. c. 8. & 9. In
eodem capite editum est: in palatium Pincis. & po-
stea: ante prædictam patritiam. & in notis addi-
tur. Sic mutatum est ex ipsa epistula, & vita
Silverii, ubi hæc patritia vocatur Antonina.
Antea legebatur, prædictum patritium.

autem clerici sæcularium negotiorum procura-
tores esse non valeant : auctoritate Carthaginen-
sis concilii primi probatur ; in quo Nicolaus Pa-
pa Episcopis Castilianis dixisse legitur. *Palea.*
Pervenit in sanctam synodum &c. Quis um-
quam crederet, Nicolaum Papam, qui tot sæ-
culis vixit posterior omnibus synodis Carthagine
habitis, aliquid in prima synodo dixisse ? Ver-
ba autem, quæ *Palea* addidit, ^a sunt ex concilio
Chalcedonens. *cap. III.* de quibus *Burchardus*,
^b *Ivo*, ^c & *Anselmus* ^d tractant, & *Gratianus* *di-*
stinctione XXCVI. extrema. Omnes recte ex Chal-
cedonensi concilio, inscripserunt. C. Cur igitur
Gratianus, vel *Palea*, ex concilio Carthagi-
nensi, in quo *Nicolaus Papa &c.* An in concilio
Chalcedonensi *Nicolaus Papa* interfuit ? A. Id
concilium habitum est sub *Leone Papa*, & *Marciano*
Imperat. *Nicolaus* scripsit ad *Michaëlem*
Imp. de *Ignatij*, & *Photij* schismate aliquot po-
stea sæculis. *Nicolao* successit *Hadrianus Secundus*,
sub quo synodus octava generalis habita
est contra *Photium*. Chalcedonensis hæc quar-
ta dicta est. C. Mendum igitur est in concilij &
Papæ nomine. Quid si *Leonem* pro *Nicolao*, &
Chalcedonens. pro Carthaginensi substituamus ?

A. Cave

^a *Dist. 86. c. ult.* ^b *Burch. lib. 2. c. 145.* ^c *Ivo*
part. 6. c. 218. decret. ^d *Ansel. lib. 6. c. 181. in*
Roib.

A. Cave feceris. Neque enim Leo in eo concilio interfuit. Præstat auferre, quæcumque Palea interposuit. Ea autem sunt illa: *Pervenit in sanctam &c.* usque ad illa: *Credo placere &c.* quæ sunt ex Carthag. ^a primo cap. VI. & pro illis: *Nicolaus Papa Episcopis Castilianis*: scribendum fuit; *Nicasius Episcopus Culustitanus*. C. Apparent vestigia emendationis in margine librorum Democharis, & Contij: & bis posita inscriptio ante caput utrumque indicat, inscriptionem prioris capitis non esse ad Paleæ verba referendam. A. Confirmantur hæc tum ex conciliis, tum ex ^b Burchardo, & ^c Ivone; quorum alter scribit: *Nicasius Evasitanus Episcopus dixit: Credo &c.* alter *Evaristanus pro Evaristanus*, cetera totidem verbis. ^a B. Ex hac emendatione poterit
C. noster

^a 21. q. 3. c. 1. & 2. ^b Burch. lib. 2. c. 150.
^c Ivo part. 6. c. 223. decr.

² Capitis primi inscriptio 21. q. 3. in Romana editione hæc est. Auctoritate Carthaginensis concilii primi probatur: in quo Nicasius Episcopus Culustitanus dixisse legitur. c. 6. Palea. Pervenit in sanctam &c. In notis hæc sunt. Emendata est hæc inscriptio ex ipso concilio, & vestutis Gratiani codicibus cum antea mendose legeretur: Nicolaus Papa Episcopis Castilianis. Perinet autem hic titulus ad c. Credo proxime post

C. noster à sua sententia discedere : cum videat tot vulneribus facile fuisse medicinam adhibitam. C. Ego vero manus libenter do : cum hoc exemplo cognoverim, multum interesse scire, unde singula capita sumantur, quæ verba Gratiani, quæ Paleæ sint, & quæ aliorum. A. Id ipsum assequi non poteris, nisi menda tollas inscriptionum, & nisi cum conciliis, & veteribus collectionibus Gratiani contuleris lucubrationes. Sed cetera persequamur. *Foannis Chrysoptomi* nomine sæpe librarii sunt abusi : pro *Foanne Octavo* in *caussa XXVII.* his verbis. *Item Foannes Chrysoptomus Rostanno Archiepiscopo.* ^a *At ho presentium lator &c.* Hanc emendationem ^b *Ivo* nis col-

^a 27. q. 2. c. 46. *At ho.* ^b *Ivo par. 14. c. 64. decr.*

post paleam interjectam sequens. *In margine est.* In conc. Chalc. c. 3. sup. di. 86. pervenit Burch. l. 2. c. 145. Ivo p. 6. c. 228. * *In extremo capite hæc adduntur.* Hic idem canon tertius concilii Chalcedonensis affertur sup. di. 86. c. fin. ex alia versione. Abest autem hæc Palea à collatis exemplaribus exceptis duobus. *In margine capit. 2. Credo placere, hæc sunt.* sup. di. 54. Magnus. Burch. l. 2. c. 150. *Caput ult. dist. 86. ita inscribitur.* Unde in Chalcedon. concilio c. 3. legitur *Pervenit ad sanctam &c.* *In marg. est.* Burch. l. 2. c. 145. Ivo p. 6. c. 218.

* 218. scr. vel. 223.

nis collatione didicimus. ³ Pro Chromatio sæpe litterarum similitudine ducti Chrysostomum scripserunt. ut *caussa XXII. Hinc etiam Joannes Chrysostomus ait. Juramenti hujusmodi &c.*
^a scribe, Chromatius cap. IV. in fine in *Matthæum*. Et de pæniten. *distinct. I. Idem Joannes Os aureum. Non potest quis gratiam &c.*
^b scribe, *Chromat. cap. IV. in Matthæum*. Hæc etiam verba invenies mendosa, de consecrat. *distin. IV. cap. IV.* Sic etiam *cap. X. ejusd. distin.* itidem mutandum est. ^c + Hæc ex libris Mich.

C

Tho-

^a 22. q. 5. c. 12. *juramenti.* ^b De pæniten. d. 1. c. 41. *non potest.* & de consecr. d. 4. c. 4. ^c De consecr. d. 4. c. 10. *nunquam aqua.*

³ In eadem Romana editione 27. q. 2. c. 47. est, quod ego 46. appello. Ejus capituli inscriptio hæc est. Item Joannes Octavus Rostanno Archiepiscopo. Atho præsentium lator &c. In notis est. Octavus] sic est restitutum ex plerisque vetustis, & Ivone. In vulgatis erat Chrysostomus. In marg. hæc sunt. Ivo par. 14. c. 64.

⁴ Capituli duodecimi 22. q. 5. inscriptio in Gregoriano libro est. Hinc etiam Chromatius in c. 5. Matthæi. Juramenti hæc *caussa &c.* In notis hæc sunt. Chromatius] antea citabatur Chrysostomus; cui errori occasionem dederat similitudo

pri-

Thomasi Ilerdensis Episcopi accepi, qui unus ex selectis Romæ viris, atque ut audio, magna pars ejus belli fuit, idque ex littèris ejusdem accepi. B. Non sine Theseo Petro Ciacone, sive Ciaconio, cujus sudoribus, atque eruditione magnos progressus fecit. A. ^a Syricius in *Cyricum* mutatus est distinctione XX. in illis verbis *Quarti Leonis de corpore canonum. Et cum illis regula præsulorum Romanorum Silvestri, Cyrici, Innocentii.* Si quis librum ipsum legat,

^a *Dis. 20. c. 1.*

primarum litterarum. Proximo capite pro Idem est in marg. alias item. *De peniten. dist. 1. cap. 41. Non potest, ita inscriptum est. IDEM. Significatur autem Joannes os aureum, cujus est caput 40. Perfecta. In margine est. infra de consecr. dis. 4. Non potest. At de consecratione dist. 4. c. 4. hanc habet inscriptionem. Item Joannes Chrysostomus. Non potest quis &c. In margine hæc sunt. forte Chromatius. & Sent. 4. dist. 12. sup. de pœnit. dis. 1. Non potest. Caput vero decimum ejusd. distin. quartæ, hanc inscriptionem habet. Item Chromatius in Matthæum c. 6. Nunquam aquæ &c. Et in notis hæc sunt. Antea citabatur Chrysostomus, apud quem non est inventum, sed in fragmentis Chromatii. Et in marg. est. Sent. 4. dist. 3.*

DIALOGUS TERTIUS 35

legat, quem Corpus canonum dicimus, videbit, eosdem Pontifices à Syricio ad Gregorium Juniolem epistulas quasdam, & canones conscripsisse. Eodem capite, dum concilia enumerantur, post vocem Gangrensiū, hæc desiderantur; *Antiochensium, Laodicensium, Constantinopolitanorum, Chalcedonensium.* Hæc melius apud Ivonem, ^a & Anselmum, ^b & in libro, quem Deusdedit Cardinalis scripsit, ^c & in libro Cæsar augustano ^d inveniuntur. ⁵ Ex epistula. B. Augustini CLXIV.

C 2

ad

^a Ivo lib. 2. tit. II. c. 31. panor. & par. 4. c. 72. decr. ^b Ans. lib. 3. c. 115. ^c Deus ded. c. 2. ^d Cæsar. lib. 2. c. 11.

⁵ Capitis primi distin. 20. in Romana editione verba sunt. Quibus autem in omnibus Ecclesiasticis utimur judiciis, sunt canones Apostolorum, Nicænorum, Ancyrenorum, Neocæsariensium, Gangrensiū, Antiochensium, Laodicensium, Constantinopolitanorum, Ephesiorum, Chalcedonensium, Sardicensium, Africanensium, Carthaginensium; & cum illis regulæ Præfulum Romanorum Silvestri, Syricii, Innocentii &c. In margine est. Apud Anselmum, & Polycarpum desunt omnia Pontificum nomina. In notis hæc sunt. Indicat canones, & regulas, ex quibus constat Corpus, vel

ad Emeritum duo capita apud Gratianum leguntur, alterum *caussa prima*, ^a cuius initium est, *Sacramenta*: alterum *caussa XXIII.* ^b cuius principium est, *Nostri adversus*. Ad *Demetrium*, pro *Ad Emeritum* utrobique scriptum est, atque ita scriptum, ut nescias libri titulus, sit an epistolæ. Videndus Deusded. cap. 11. ⁶ Non minus erratum est in illis verbis,

^a 1. q. 1. c. 34. ^b 23. q. 3. c. 3.

vel Codex canonum, de quo in præfatione dictum est, quo Romani Pontifices, præsertim in judiciis utebantur &c. *Id admonitione ad lectorem hac de Codice canonum dicuntur.* In Ecclesia Romana omnium Ecclesiarum magistra solitos esse asservari conciliorum canones, & Pontificum decreta, ac ceteris Ecclesiis communicari, plane compertum est. Atque in usu præcipue videtur fuisse collectio illa, quam Nicolaus Papa in c. si Romanorum. dist. 19. Codicem canonum nominat: in quo continebantur canones, & regulæ illæ, quæ recensentur à Leone IV. cap. de libellis. dist. 20. Hujus Codicis tria manu scripta exemplaria Romæ habentur in Vaticana bibliotheca. Extat etiam impressus Moguntia An. Sal. MDXXV. &c.

6. *Inscriptio capitis 34. Sacramenta. 1. q. 1. in eodem*

DIALOGUS TERTIUS. 37

verbis, quæ refert Gratianus *dist. XVI.*^a Quinta in Constantinopoli contra *Theodorum Mesochoenum*,^b & omnes hereticos &c. temporibus Justiniani Principis, Julii Papæ Romani, domini Antiocheni, Eutychie Const. Vigili pro Julii scribendum recte notavit Demochares tam hoc *cap. X.* Isidori, quam *IX.* Bedæ. Neque enim Julius Papa fuit temporibus Justiniani Imp. Sed & Domni pro domini scribendum fuit,^c & *Mopsuestenum* pro *Mesochoenum* ex conciliis. Mopsuestenum adgnovit Contius. 7 Idem Theodorus Mosophenus appellatur

C 3

^a *Dist. 16. c. 10. prima autem. p. quinta.* ^b *10. prima autem. p. quinta.* ^c *Vid. Ivo par. 4. c. 148. decr.*

codem libro Romano hæc est. Idem (Augustin.) Ad Emeritum epist. 164. Et in margine. Algerus l. 3. c. 9. Polyc. l. 7. tit. 10. Similis inscriptio est *cap. 3. Nostri. 23. q. 3.* in cuius margine hæc sunt. Ivo 10. c. 80. Pann. l. 8. c. 26. & in notis dicitur additam esse negationem ex originali, & Ivone, & alia esse emendata.

7 Caput 10. *dist. 16.* cuius initium Prima autem par. Quinta, in editione Gregoriana sic habet. Quinta in Constantinopoli contra Theodorum Mopsuestenum, & omnes hæreticos &c. temporibus Justiniani Principis, Vigili Papæ Romani, Domnini Antiocheni, Eutychie Constan-

latur *caussa XXIV. questione secunda extrema* his verbis etiam apud eundem Contium. ^a *Item Rabanus sanctæ memoriæ Episcopus factus Ediffenæ civitatis, qui in sacerdotibus resplenduit, Theodorum Mosophenum post mortem in Ecclesia anathematizavit. Pro Rabanus scribe Rambulas, & pro Mosophenum Mopsuestenum.*
⁸ B. Hicne est Theodorus, quem laudat Isidorus in viris illustribus & ait, ab Acephalis fuisse damnatum? A. Negare non possum eundem esse. Sed existimo Isidorum tunc non legisse acta quintæ synodi generalis. Sic etiam apud Ivonem *parte quarta cap. XXCI. decret.* de

^a 24. q. 2. c. ult. p. item Rabanus.

stantinopolitani. *Et in marg. est, alias Domni pro Domnini. Capite nono extremo, cujus initium Sexta synodus, hæc verba sunt. Quinta item Constantinopoli temporibus Vigilii Papæ sub Justiniano Principe, contra Theodorum, & omnes hæreticos. Et in margine. Pann. l. 2. c. II.*

8. *Capite ult. 24. q. 2. par. Rambulas, hæc verba sunt in Romana editione. Rambulas sanctæ memoriæ Episcopus factus Edessenæ civitatis, qui in sacerdotibus è xplenduit, (al. resplenduit.) Theodorum ipsum Mopsuestenum etiam post mortem in Ecclesia anathematizavit.*

de Sozomeni historia dicitur : Eam fedes Apostolica suscipere recusat , quando multa mentitur , & Theodorum inconsuete nimium laudat. Pro *inconsuete*, scribo *Mopsuestia*. B. Vehementer placet. A. Male autem factum est , cum pro concilio *Emeritensi* , concilium apud *Emerich* ^a scripserunt , *caussa X.* quæstione tertia. Ejus concilii mentionem facit Innocentius Tertius *lib. II. epist. CXXI. registri* , & ex eo in decretis ait caput esse , cujus initium *Priscis*. Est autem *caput XVI.* ejusdem concilii , quod non editum vidi. Et ex eo negatio auferenda est ab editis Gratiani libris : *Cui sua plenissime sufficere non possunt.* Etenim legendum est , *sufficere possunt.* B. Vox *plenissime* aperte ostendit negationem non fuisse scribendam. ⁹ A. Sic alibi pro *Epaunensi* concilio,

C 4

Hip-

^a 10. q. 3. c. 2. *priscis*.

⁹. *Inscriptio capitis secundi Priscis* , 10. q. 3. *in eo libro hæc est.* Item ex concilio Emeritensi c. 16. *In notis hæc sunt.* Caput hoc in codicibus Gratiani etiam manu scriptis corrupte citabatur ex concilio Merech. Est autem in Emeritensi c. 16. cujus concilii duo exemplaria ad S. D. N. Gregorium XIII. missa sunt. Hujus concilii , & capitis meminit Innocentius tertius

Hipponense scriptum est. Hæc enim est *capitis* XXX. de consecratione inscriptio. ^a *Item ex concilio Hipponensi cap. VI. Altaria si non fuerint lapidea &c.* Scribendum, *Epaunensi cap. XXVI. & XXVII.* Melius Burchardus, ^b quam Ivo ^c id caput referunt. ¹⁰ Quis etiam ferat,

^a *De consec. d. I. c. 30. altaria.* ^b *Burch. libro 3. c. 25.* ^c *Ivo lib. 2. tit. 4. c. 5. panor. & par. 3. c. 30. decr.*

tius in Epistolis Romæ impressis lib. 2. epistola Petro Compostellano scripta his verbis. Emeritense vero concilium authenticum esse multis rationibus astruebas, tum quia cum aliis conciliis continetur in libro, qui Corpus canonum appellatur, quem Alexander Papa per interlocutorem authenticum comprobavit: tum quia de ipso concilio sumptum est caput (priscis quidem canonibus) quod continetur in corpore decretorum. *Et mox. Sufficere possunt]* Sublata est negatio, quæ erat in vulgatis, quoniam & ab utroque exemplari concilii, & à vetustis Gratiani conciliis abest: & hoc modo magis convenit cum ratione legis.

¹⁰ *Capitis 31. Altaria. de consecrat. dist. 1. inscriptio est in editione Gregoriana.* Item ex concilio Epaunensi c. 26. & 27. Et in notis est. Ivo citat, ut vulgatæ Gratiani exemplaria, ex
conci-

rat, quod *caussa XV.* dicitur? ^a *Item ex concilio apud Ephesum habito presente Henrico Rege? Placita secularia &c.* Quis Rex interfuit Ephesi in synodo, quæ habita est sub Theodosio Minore, si de generali loquimur? Si de alia, quid Henrico cum Epheso? Apud Burchardum ^b pro voce Ephesum est *Erphesfurt*, quæ vox Germanica est: apud Ivonem ^c *Ersphord*, non sine mendo. B. Memini videre Romæ notas tuas ad Hadrianum, sive Engelramum, in quibus de hac emendatione dicebatur. Eamque aliis Burchardi, ^d & Ivonis ^e locis confirmabas. A. Inveni

C 5

postea

^a 15. q. 4. c. 2. ^b *Burc. libro 13. c. 21.* ^c *Ivo par. 4. c. 53. dec.* ^d *Burc. lib. 11. c. 77. & lib. 13. c. 27. & 28.* ^e *Ivo d. p. 4. c. 59. & 60. & par. 14. c. 125. decr.*

concilio Hypponensi. Sed ex Burchardo, & vetustis Gratiani codicibus restitutum est Epau-nensi, ex cuius 26. & 27. capitibus confectum est. *Et in marg. hæc sunt.* Burch. l. 3. c. 25. Ivo par. 3. c. 30. Pann. lib. 2. c. 32. (*Est autem in hac distinctione varietas numerorum capitum à nostris dialogis: quæ oritur ex divisione primi capitis. Nobis enim non duo capita sunt initium distinctionis Consecrationem, & illa verba Tabernaculum enim &c. Quod non fugit selectos viros, qui veniam petunt ob citationem doctorum.*)

postea in quibusdam chronicorum libris Gal-
liæ, & Germaniæ, ^a ejus loci, & concilii
mentionem; item loci tantum, in epistulis
Zachariæ, & Bonifacii Martyris. ¹¹ Sed an-
choras tollamus.

De

^a Regino in add. an. 936. Lamber. an. 935.

II. *Inscriptio capituli secundi 15. q. 4. in eodem
libro hæc est.* Item ex concilio apud Erphesfurt
habito præsentate Rege Henrico. *Et in notis.* In
vulgatis legebatur ephesum, quasi hoc esset de-
cretum aliquod concilii Ephesini habiti tempo-
re Cælestini Papæ, & Theodosii junioris. Hoc
vero est Germanicum concilium habitum præ-
sentate Henrico Rege, prout etiam apud Bur-
chardum, & Ivonem dicitur. Et codices Gra-
tiani manu scripti habent, quemadmodum est
restitutum. In hoc autem oppido petiit Boni-
facius à Zacharia Papa constitui Episcopum,
& impetravit, Quod apparet ex prima episto-
la Bonifacii ad Zachariam, & ultima Zachariæ
ad Bonifacium. *Et in marg. hæc sunt.* Burc. l. 13.
c. 21. Ivo p. 4. c. 53.